LietaNr.126010213

S P R I E D U M S

Rēzeknē 2013.gada 24.oktobrī

Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

šādā sastāvā: tiesnesis - referents – A.Strauts,

tiesneši – I.Raciņš un D.Skudra,

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar administratīvā pārkāpuma izdarīšanā vainojamās personas /pers. D/, personas kods /personas kods/, iesniegto apelācijas sūdzību par Rēzeknes tiesas 2013.gada 8.jūlija spriedumu, ar kuru atstāts negrozīts Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores N.Jezdakovas 2013.gada 15.aprīļa lēmums Nr.22.5/L-10122, bet /pers. D/ sūdzība par šo lēmumu noraidīta.

Noklausoties tiesneša – referenta ziņojumu, pārbaudot apelācijas sūdzībā norādītos argumentus un iesniegtos pierādījumus, apelācijas instances tiesa

k o n s t a t ē

Ar Rēzeknes tiesas 2013.gada 8.jūlija spriedumu konstatēts, ka Valsts robežsardzes Viļakas pārvaldes Kriminālizmeklēšanas dienesta vecākais inspektors Viktors Moisejevs 2013.gada 18.janvārī sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu AA Nr.062806, kurā konstatējis, ka 2013.gada 18.janvārī, plkst.8.50, /adrese/, /pers. D/ ar automašīnu n/a, reģistrācijas Nr./TL numurs/, mēģināja slēptā veidā (pārbūvētos automašīnas sliekšņos), virs atļautās normas, ievest no Krievijas Federācijas caur Pededzes robežšķērsošanas vietu 34 000 cigarešu ar Krievijas Federācijas akcīzes markām. Līdz ar to, /pers. D/ ir pārkāpis likuma „Par akcīzes nodokli" 21.panta ceturtās daļas 1.[1] punkta normu un izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 201.[12] pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Muitas pārvaldes direktora vietnieces S.Kārkliņas-Ādmines 2013.gada 12.februāra lēmumu Nr.F07/AA-062806 /pers. D/ atzīts par vainīgu LAPK 201.[12] pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar naudas sodu Ls 500 apmērā, konfiscējot izņemtās 34 000 cigaretes ar Krievijas Federācijas akcīzes markām, automašīnu n/a, reģ.Nr./TL numurs/, transportlīdzekļa reģistrācijas apliecību Nr./apliecības numurs/ un vienu aizdedzes atslēgu.

Par minēto 2013.gada 12.februāra lēmumu Nr.F07/AA-062806 /pers. D/ iesniedza sūdzību Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram. Izskatot /pers. D/ sūdzību, ar VID ģenerāldirektores N.Jezdakovas 2013.gada 15.aprīļa lēmumu Nr.22.5/L-10122 pārsūdzētais 2013.gada 12.februāra lēmums Nr.F07/AA-062806 tika grozīts daļā par naudas sodu, nosakot /pers. D/ naudas sodu Ls 400 apmērā, pārējā daļā lēmums tika atstāts negrozīts, bet /pers. D/ sūdzība šajā daļā noraidīta.

Nepiekrītot 2013.gada 15.aprīļa VID ģenerāldirektores N.Jezdakovas 2013.gada 15.aprīļa lēmumam Nr.22.5/L-10122, /pers. D/ vērsās ar sūdzību Rēzeknes tiesā, lūdzot 2013.gada 15.aprīļa lēmumu Nr.22.5/L-10122 atcelt, atzīt administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu un atbrīvot viņu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu, kā arī atdot viņam konfiscēto automašīnu. Savukārt, ja tiesa uzskatīs, ka izdarītais administratīvais pārkāpums nav maznozīmīgs, tad grozīt soda mēru, samazinot naudas sodu, un nepiemērot automašīnas BMW X5, reģ. Nr./TL numurs/ konfiskāciju un atgriezt automašīnu tās īpašniekam.

Ar Rēzeknes tiesas 2013.gada 8.jūlija spriedumu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores N.Jezdakovas 2013.gada 15.aprīļa lēmums Nr.22.5/L-10122 atstāts negrozīts, bet /pers. D/ sūdzība par šo lēmumu, kā nepamatota, noraidīta.

Administratīvā pārkāpuma izdarīšanā vainojamā persona /pers. D/ iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz atcelt Rēzeknes tiesas 2013.gada 8.jūlija spriedumu pilnā apjomā, jo spriedums nav likumīgs un tiesiski pamatots.

Sūdzības iesniedzēja /pers. D/ ieskatā, pirmās instances tiesa, taisot spriedumu, nedrīkstēja vienkārši pievienoties iestādes (VID amatpersonas) argumentācijai, bet tiesai bija jāvērtē tiesas sēdē iegūtā informācija, tostarp, /pers. D/ sniegtie paskaidrojumi, kas savukārt netika ņemti vērā un izvērtēti.

Pirmās instances tiesa pievienojusies iestādes nepamatotajiem un nepareizajiem secinājumiem, neņemot vērā to, ka Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektore nav, atbilstoši LAPK 244.panta prasībām, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētījusi visus lietas

apstākļus un nav ieguvusi pierādījumus, kas liecinātu par /pers. D/ vainīgumu viņam inkriminētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Proti, konkrētajā gadījumā VID amatpersonas secinājums, ka automašīna „BMW X5" bija speciāli pārbūvēta un pielāgota tā, ka tajā iespējams paslēpt cigaretes, pamatots tikai ar to, ka automašīnas sliekšņi izskatījās savādāk. Taču, kāpēc automašīnas sliekšņi tā izskatījās, ne iestāde, ne tiesa nevērtēja.

Tajā pašā laikā, VID amatpersona savā 12.02.2013. lēmumā norādīja, ka no /pers. D/ iesniegtās n/a izziņas neizriet, ka automašīnas sliekšņi, sagatavojot tos remontdarbiem, tikuši pārbūvēti par padziļinātu atveramu nišu, kuru, iespējams, aizvērt ar vāciņu, tādējādi radot iespēju tajos ievietot jebkādu preci.

Pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā un vērtējusi arī to, ka konkrētajā gadījumā VID amatpersonas, savos lēmumos izdarot nepamatotus secinājumus, ka sūdzības iesniedzējs 2012.gadā un 2013.gadā, kopā 11 reizes, ar automašīnu BMW X5, reģ. Nr./TL numurs/, kurā izveidotas slēptuves, varēja pārvietot nedeklarēto preci, faktiski pieļāva sūdzības iesniedzēja nevainīguma prezumpcijas principa un cilvēktiesību pārkāpumu, jo, vērtējot uzliktā soda bargumu, rodas iespaids, ka /pers. D/ papildus sodīts arī par viņa iespējamajiem pārkāpumiem.

Izskatot lietu, pirmās instances tiesa vispār nepievērsa uzmanību un spriedumā nevērtēja sūdzības iesniedzēja aizstāvja norādi uz VID vadlīnijām par sankciju piemērošanu administratīvā pārkāpuma lietās, konkrēti VID 07.07.2011. rīkojuma Nr.2190 „Vadlīnijas par administratīvo sodu sankciju piemērošanas principiem VID kompetencē esošo administratīvo pārkāpumu lietās" Pielikumu un tajā veiktos grozījumus, saskaņā ar kuriem no 2012.gada 1.jūlija netiek piemērota automašīnas konfiskācija, ja pārkāpums ar automašīnu izdarīts pirmo reizi, kas konkrētajā gadījumā attiecināms arī uz sūdzības iesniedzēja izdarīto pārkāpumu, jo viņš pieļāva pārkāpumu pirmo un arī vienīgo reizi. Tādēļ konkrētajās gadījumā nebija tiesiska pamata viņam piederošās automašīnas konfiskācijai. Turklāt, šajās vadlīnijās norādīts par terminu - „mainīta konstrukcija, tajā izveidojot slēpni", ko nevar attiecināt uz sūdzības iesniedzējam inkriminēto pārkāpumu, jo automašīnai netika mainīta konstrukcija, automašīnas sliekšņi atradās savās vietās rūpnieciski piemetināti, aiztikts bija tikai sapuvis metāls sānu pusē, kur slieksnis pie virsbūves nemaz nestiprinās. Un konkrētajā gadījumā automašīnai nebija arī slēptuvju. Analizējot tiesu praksi līdzīgās lietās, tiesas nav piemērojušas transportlīdzekļa konfiskāciju, kas ir ļoti bargs mantiska rakstura sods, bet atzinušas, ka par izdarīto administratīvo pārkāpumu piemērotākais sods ir naudas sods un tabakas izstrādājumu konfiskācija.

Konkrētajā gadījumā ne Rēzeknes tiesa, ne Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas nepārliecinājās, vai nav pamata izbeigt administratīvo lietvedību, pamatojoties uz LAPK 21.pantu, proti, izbeigt lietvedību izdarītā administratīvā pārkāpuma maznozīmīguma dēļ.

Tāpat konkrētajā gadījumā pirmās instances tiesa spriedumā nav analizējusi, vai tika ievērots samērīguma princips, sūdzības iesniedzējam par izdarīto pārkāpumu papildus piemērojot arī transportlīdzekļa konfiskāciju, kura piemērošana paredzēta kā alternatīvā, nevis obligāta. Tiesa nav arī analizējusi ievesto cigarešu un konfiscētās automašīnas savstarpējo vērtību.

Papildus minētajam, sūdzības iesniedzējs norāda, ka ļoti nožēlo izdarīto un viņam ir kauns par savu rīcību. Viņš vienkārši ļāvies mirkļa vājumam, Krievijā saprotot, ka nepabeigtu automašīnas remontu var izmantot cigarešu ievešanai. Šobrīd konfiscētā automašīna viņam ir ļoti nepieciešama ģimenes vajadzībām, apgādībā atrodas divi mazgadīgi bērni un sieva, pats no šī gada februāra palicis bez darba. Turklāt, par konfiscēto automašīnu ir jāatdod aizdevums.

Ņemot vērā minēto, /pers. D/ lūdz atcelt Rēzeknes tiesas nolēmumu pilnā apjomā, atzīt viņa izdarīto administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu un atbrīvot viņu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu, kā arī atdot konfiscēto automašīnu BMW X5, valsts reģ. Nr./TL numurs/. Savukārt, ja tiesa uzskatīs, ka izdarītais administratīvais pārkāpums nav maznozīmīgs, tad grozīt soda mēru, samazinot naudas sodu un nepiemērot automašīnas konfiskāciju.

Apelācijas instances tiesa, pārbaudot apelācijas sūdzībā norādītos argumentus un izteiktos apgalvojumus, attiecināmībā iesniegtajiem pierādījumiem, pārbaudot pirmās instances tiesas sprieduma likumību un pamatotību, secina, ka pirmās instances tiesas spriedums atbilst Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] un 289.[13] panta prasībām, spriedums ir likumīgs un pamatots. Pirmās instances tiesas spriedumā izdarītie secinājumi par /pers. D/ vainīgumu spriedumā norādītā pārkāpuma izdarīšanā apstiprinās ar pirmās instances tiesas sēdē pārbaudītiem un spriedumā attiecīgi novērtētiem pierādījumiem (lietas 51.-59.lapa).

Turklāt, no pirmās instances tiesas sēdes protokola redzams, ka pierādījumi tiesas sēdē pārbaudīti, atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta prasībām (lietas 48.-50.lapa).

Administratīvā pārkāpumā vainojamā persona /pers. D/ apelācijas sūdzībā norāda, ka pirmās instances tiesa, taisot spriedumu, nedrīkstēja vienkārši pievienoties iestādes (VID amatpersonas) argumentācijai, bet tiesai bija jāvērtē tiesas sēdē iegūtā informācija, tostarp, /pers. D/ sniegtie paskaidrojumi, kas savukārt netika ņemti vērā un izvērtēti. Pirmās instances tiesa pievienojusies iestādes nepamatotajiem un nepareizajiem secinājumiem, neņemot vērā to, ka Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektore nav, atbilstoši LAPK 244.panta prasībām, vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētījusi visus lietas apstākļus un nav ieguvusi pierādījumus, kas liecinātu par /pers. D/ vainīgumu viņam inkriminētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Apelācijas instances tiesa neuzskata par nepareizu pirmās instances tiesas rīcību pievienoties Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu lēmumos norādītajai argumentācijai, ja tā ir pilnīga un pietiekoša, kā arī, ja tiesa, pārbaudot pierādījumus un izvērtējot tos, nonāk pie analoģiskiem secinājumiem par lietā izspriežamo jautājumu, un informācija ir pietiekoša, lai lietā pieņemtu notiesājošu vai attaisnojošu nolēmumu. Minētā pirmās instances tiesas rīcība ir likumīga, jo Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13] panta trešajā daļā noteikts, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Konkrētajā lietā tiesai nav nepieciešamības atkārtoti pārvērtēt visus administratīvā pārkāpumā vainojamās personas argumentus un izteiktos apgalvojumus, ja tādi vienreiz ir izvērtēti un atrunāti iestādes nolēmumā. Institūcijai, amatpersonai vai tiesai saskaņā ar

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.panta prasībām, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietā Valsts ieņēmumu dienesta 2013.gada 12.februāra lēmumu F07/AA–062806, Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2013.gada 15.aprīļa lēmumu Nr.22.5/1-10122 un pirmās instances tiesas spriedumu, apelācijas instances tiesa secina, ka iepriekš minētajos dokumentos, atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.panta prasībām, noskaidroti visi apstākļi, kas izslēdz saprātīgas šaubas, ka /pers. D/ ir tā persona, kura 2013.gada 18.janvārī izdarīja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 201.^{12} pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Tāpēc, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13} panta trešo daļu, apelācijas instances pievienojas Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu un pirmās instances tiesas spriedumā izdarītajiem secinājumiem un nolēmumā atkārtotu izvērstāku argumentu izklāstu neizdarīs.

/pers. D/ apelācijas sūdzībā norāda, ka VID amatpersonu secinājums, ka automašīna „BMW X5" bija speciāli pārbūvēta un pielāgota tā, ka tajā iespējams paslēpt cigaretes, pamatots vienīgi ar to, ka automašīnas sliekšņi izskatījās savādāk. Taču, kāpēc automašīnas sliekšņi tā izskatījās, ne iestāde, ne tiesa nevērtēja. Tajā pašā laikā, VID amatpersona savā 12.02.2013. lēmumā norādīja, ka no /pers. D/ iesniegtās n/a izziņas neizriet, ka automašīnas sliekšņi, sagatavojot tos remontdarbiem, tikuši pārbūvēti par padziļinātu atveramu nišu, kuru, iespējams, aizvērt ar vāciņu, tādējādi radot iespēju tajos ievietot jebkādu preci.

Šajā sakarā apelācijas instances tiesa norāda, ka nav svarīgi, kādiem nolūkiem, remontdarbiem vai citādām vajadzībām, automašīnas n/a sliekšņi tika pārbūvēti un virsū tiem uzlikti dekoratīvie sliekšņi. Noteicošais, lai automašīnu atzītu par administratīvā pārkāpuma izdarīšanas rīku, ir konstatētais fakts, ka automašīnas „BMW X5" (valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/) sliekšņu atveres tika izmantotas kā slēpnis, lai noslēptu preces, un nelikumīgi jeb nedeklarējot, preces ievestu Latvijas valstī. Konkrēti, /pers. D/ automašīnu „BMW X5" (valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/) šādiem nolūkiem izmantoja 2013.gada 18.janvārī, ievedot Latvijā no Krievijas Federācijas 34 000 gab. ar Krievijas Federācijas akcīzes markām marķētās cigaretes „Kiss". Tāpēc pareizi Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2013.gada 15.aprīļa lēmumā norādīts, ka /pers. D/ ar transporta līdzekli „BMW X5" (valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/) slēptā veidā mēģināja ievest cigaretes, kuras marķētas ar Krievijas Federācijas akcīzes markām, apzinoties, ka minētā prece ir jādeklarē muitas iestādē.

/pers. D/ iesniegtajā apelācijas sūdzībā arī norāda, ka konkrētajā gadījumā pirmās instances tiesa spriedumā nav analizējusi, vai tika ievērots samērīguma princips, sūdzības iesniedzējam par izdarīto pārkāpumu papildus piemērot transportlīdzekļa konfiskāciju, kura piemērošana paredzēta kā alternatīvā, nevis obligāta. Tiesa nav arī analizējusi ievesto cigarešu un konfiscētās automašīnas savstarpējo vērtību. Papildus minētajam, /pers. D/ norāda, ka ļoti nožēlo izdarīto un viņam ir kauns par savu rīcību. Viņš vienkārši ļāvies mirkļa vājumam, Krievijā saprotot, ka nepabeigtu automašīnas remontu var izmantot cigarešu ievešanai. Šobrīd konfiscētā automašīna viņam ir ļoti nepieciešama ģimenes vajadzībām, apgādībā atrodas divi mazgadīgi bērni un sieva, pats no šī gada februāra palicis bez darba. Turklāt, par konfiscēto automašīnu ir jāatdod aizdevums.

Apelācijas instances tiesa norāda, ka, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantu, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantā noteiktajiem vispārīgajiem soda uzlikšanas noteikumiem, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem normatīvajiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Iepazīstoties ar administratīvā pārkāpuma lietā atrodošos Valsts ieņēmumu dienesta 2013.gada 12.februāra lēmumu F07/AA – 062806 (lietas 21.-27.lapa), Valsts ieņēmumu dienesta Ģenerāldirektores 2013.gada 15.aprīļa lēmumu Nr.22.5/1-10122 (lietas 10.-14.lapa) un pirmās instances tiesas spriedumu (lietas 59.lapa), apelācijas instances tiesa secina, ka abas Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas un pirmās instances tiesa, uzliekot administratīvo sodu /pers. D/, ievēroja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta pirmās un otrās daļās prasības, tāpēc apšaubīt piemērotā soda likumību nav pamata. Tāpat nolēmumos pārliecinoši argumentēta /pers. D/ piederošā transporta līdzekļa automašīnas „BMW X5" (valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/)konfiskācijas piemērošanas pamatotība. Apelācijas instances tiesa /pers. D/ iesniegtajā apelācijas sūdzībā nekonstatē apstākļus, kas radītu likumīgu pamatu, šāda papildsoda atcelšanai.

Turklāt, no administratīvajā pārkāpumā vainojamās personas apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem, uz kādu pamata /pers. D/ apstrīd pirmās instances tiesas sprieduma likumību un pamatotību, apelācijas instances tiesa secina, ka /pers. D/ vēl līdz šim brīdim nav izdarījis secinājumus par savu prettiesisko rīcību, nenožēlo izdarīto, bet nožēlo stāvokli, kādā nokļuvis.

Apelācijas sūdzībā norādītie argumenti, piemērotā papildsoda atcelšanai, ka šobrīd konfiscētā automašīna viņam ir ļoti nepieciešama ģimenes vajadzībām, apgādībā atrodas divi mazgadīgi bērni un sieva, pats palicis bez darba, par konfiscēto automašīnu ir jāatdod aizdevums, nevar būt par pamatu piemērotā papildsoda atcelšanai, jo šādi apstākļi pārkāpumā vainojamai personai bija zināmi līdz pārkāpuma izdarīšanai.

Administratīvā pārkāpuma izdarīšanā vainojamā persona lūdz apspriest iespējuatzīt viņa izdarīto administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu un atbrīvot viņu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pantā noteikts, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka /pers. D/ izdarīto administratīvo pārkāpumu nav iespējams atzīt par maznozīmīgu, jo /pers. D/ administratīvo pārkāpumu izdarījis ar nodomu, labi apzinoties savas prettiesiskās rīcības iespējamās sekas. Tāpat, labi apzinājies izdarīto prettiesisko darbību raksturu, iespējamo sabiedrības interešu un valsts nodokļu sistēmas aizskārumu. /pers. D/ atbildību mīkstinošie apstākļi netiek konstatēti. Un izdarītā pārkāpuma atzīšanu par maznozīmīgu izslēdz panta sankcijā noteiktie administratīvie sodi.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļās 1.punktu, 289.^{22} pantu, Latgales apgabaltiesa25

n o s p r i e d a

Rēzeknes tiesas 2013.gada 8.jūlija spriedumu, ar kuru atstāts negrozīts Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores N.Jezdakovas 2013.gada 15.aprīļa lēmums Nr.22.5/L-10122 administratīvā pārkāpuma lietā, bet /pers. D/, personas kods /personas kods/, sūdzība noraidīta – atstāt negrozītu.

Latgales apgabaltiesas spriedums nav pārsūdzams, tas stājās spēkā un ir pieejams Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas kancelejā tā sastādīšanas dienā - 2013.gada 24.oktobrī.

Sprieduma kopijas triju darba dienu laikā nosūtīt administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem, ja šajā laikā viņi pēc sprieduma lietā neierodas paši.

Tiesnesis – referents A.Strauts

Tiesnese D.Skudra

Tiesnesis I.Raciņš